

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

Det eneste, der ikke synes at være taget hensyn til af det, som det ærede medlem hr. Anker Lau har nævnt i dag, er, at kunderne tidligere under konkurrencen undertiden fik et stykke gratis is fra deres leverandør. Da besparelserne trods det forsigtige skøn er så betydelige, som de er, må der efter min opfattelse en forhåndsindstilling mod mælkeordningen til for at anvende argumentet „ikke bevist“.

Endvidere må det fremhæves, at samtidig med den forholdsvis billige forbrugerpris er der ifølge sundhedsautoriteternes udtalelse sket en stor forbedring af mælkens og flødens kvalitet, hvilket er af uvurderlig betydning for befolkningens sundhed. Når en gennem mange år praktiseret mælkeordning således har vist sig at give forbrugerne så betydelige fordele, finder jeg og mit parti det ikke forsvarligt at ophæve en sådan ordning og kan derfor tiltræde principperne i det fremsatte lovforslag.

Da mælkeordningen i sin tid blev indført, boede jeg i Gentofte og var meget irriteret, idet jeg hidtil havde fået stassaniseret mælk fra Enigheden, men nu blev tvunget til at tage pasteuriseret mælk, som vi ikke kunne lide, fra et nærliggende mejeri. Efter et stykke tids forløb gik dette mejeri dog over til stassanisering af mælken. Denne personlige oplevelse gjorde mig meget forstående overfor den kritik, man i begyndelsen hørte overfor mælkeordningen. Man hører nu ikke megen kritik mere — det er sandt, man må ikke tiltale de ærede medlemmer direkte, men denne bemærkning var altså særlig tiltænkt det ærede medlem hr. Anker Lau. Også de tvangsmæssige nedlæggelser bød mig imod. Jeg tør derfor sige, at jeg uden nogen forhåndsindstilling gik ind i mælkekommissionen, og at det materiale, vi dér har fået fremskaffet, for mig klart har vist, at mælkeordningen har skabt betydelige fordele for forbrugerne. Det samme gælder min partifælle, det ærede medlem hr. Aage Fogh, som også var medlem af mælkekommissionen.

De to konservative kommissionsmedlemmer, det ærede medlem hr. Poul Claussen og det ærede medlem hr. Tesdorpf, erkender også i deres særudtalelse, at mælkeordningen har skabt betydelige fordele for forbrugerne, og det fremgik også af det ærede medlem hr. Poul Claussens tale her i dag, men til trods

herfor tiltræder disse to konservative kommissionsmedlemmer det ærede medlem hr. Anker Lau afviklingsforslag, hvorved man vil tvinge en kommune, som frivilligt har indført en mælkeordning, til at ophæve den. Hvilken særlig begrundelse giver da iøvrigt de, der ønsker mælkeordningen afviklet? Jeg lader i hvert fald indtil videre det ærede medlem hr. Tholstrups begrundelse ligge. De ærede medlemmer hr. Poul Claussen og hr. Tesdorpf udtaler videre i kommissionsbetænkningen (side 118), at de er — jeg beder om tilladelse til et citat —

„ikke overbevist om, at de således opnåede fordele . . . ikke i lige så høj grad vil være opnåelige under mindre rigoristiske handelsforhold end de af loven af 1940 betingede, som i deres virkninger betyder en væsentlig indskrænkning i næringsfriheden.“

Det ærede medlem hr. Anker Lau bruger store ord og taler om socialisering, monopolisering og næringsfrihed og slår sig for brystet som næringsfrihedens talsmand. Denne næringsfrihed er det imidlertid så som så med. Det ærede medlem ønsker færdselsregler indført, som indeholder en effektiv adskillelse mellem engroshandelen og detailhandelen, altså detailvogne forbudt. Jeg tror nu, at alle, som ser på sagen udfra en fuldt saglig synsvinkel, vil vige tilbage for at foretage sådanne ændringer, som kunne indeholde en risiko for at føre forholdene tilbage til de utilfredsstillende forhold, som man havde i 1930'erne. De fordele, der er indvundet, må sikres fremover, og det forstår jeg, at det ærede medlem hr. Poul Claussen i og for sig er enig i.

Dernæst har denne henvisning til næringsfriheden som argument for at ophæve mælkeordningen ikke stor betydning, da den sandsynlige udgang af en ophævelse vil blive en organisationsmæssig regulering. Jeg vil spørge venstres og de konservatives ordførere, om de ikke mener det sandsynligt, at man i så fald ville få en organisationsmæssig regulering. At det ærede medlem hr. Poul Claussen mener det, synes jeg kan læses mellem linierne i hans særudtalelse i kommissionsbetænkningen, medens det ærede medlem hr. Anker Lau kun synes at betragte en organisationsmæssig ordning som en mulighed, der i så fald ville henhøre under monopoltilsynet. Jeg